

Chemtrails - zrcadlo moderní oblohy

Jiří Wojnar

(převzato ze stránek WM magazínu)

(velmi výstižné logo stránek Chemtrails-France)

Na světovém pódiu a v médiích stále zůstává velkým tématem globální oteplování. Neustálé poukazování na čoudivé komíny a automobilové výfuky ovšem slouží jen odvrácení světové pozornosti od mnohem apokalyptičtějších skrytých událostí, probíhajících na obloze: „pokusů o zmírnování globálního oteplování“.

Jelikož ochránci životního prostředí už dlouho argumentují tím, že pod teplou přikrývkou skleníkových plynů hrozí roztátí polárních ledových čapek, jeví se doslova „stříbřitý pancíř“, prezentovaný roku 1997 na „22. mezinárodním semináři pro záchranu planety“ v dokumentu vypracovaném E. Tellerem a dalšími, jako dobré řešení.

Aby bylo jasno: „E“ předcházené „Dr.“ je zde pro Eduard, ano, jde o spoluautora vodíkové bomby a vědce oblíbeného US ministerstvem obrany a vojensko-průmyslovým akademickým establishmentem, téhož Dr. T., který v padesátých letech navrhoval vytvoření umělých přístavů pomocí jaderných explozí na pobřeží..., a vymyslel drzého malého radioaktivního maskota jménem Read Killowat. Ačkoli jsme tehdy ty bomby měli, zářící přístavy, bohudík, nedostaly zelenou. Jak 24. dubna 2001 potvrdily New York Times, Teller vážně „podporuje myšlenku manipulace zemské atmosféry za účelem zastavení globálního oteplování“.

Oč jde? O nic jiného, než o přikrývku tvořenou částicemi alumina rozptýlenými ve svrchní atmosféře k vytvoření sluneční clony – „... tato obrovská 'záchranná deka' halící celou Zemi bude zrcadlit UV záření zpět do prostoru, což spasí náš svět!“

Brilantní! Něco jako pochromovaná planeta. Ale je tu háček: Co vypustíme nahoře, nutně zase musí někde spadnout dolů.

Po tři měsíce tři separátně odebírané vzorky dešťové vody a sněhu na Chapel Hill v Severní Karolíně byly v březnu 2002 podrobeny dvojité „slepé“ laboratorní analýze. Byly objednány testy na několik prvků, jenž by se v normálním dešti či sněhu vůbec

neměly vyskytovat. Výsledky přinesly omračující novinky o zdravotním stavu našeho ekosystému: všechny vzorky shodně odhalily dostatečné množství hledaných prvků, aby to signalizovalo jejich záměrnou umělou disperzi do atmosféry, a to „v nemalém množství při vysoké koncentraci“ prostřednictvím „cíleného rozprašování“ – jednalo se zejména o aluminium a baryum.

Účinky kysličníků hliníku jsou známé. Zdá se, že vdechované nebo v potravě přijímané aluminium nás patrně nechává zapomenout na varování, že nás hliník dělá zapomětlivými ... jinými slovy: Aluminium nám škodí. Sloučeniny barya, které se dobře rozpouštějí ve vodě (například dešťové) vyvolávají velké množství symptomů v rozsahu od dýchacích potíží až po otoky mozku. Proč baryum? Baryum je hygroskopické; působí jako pohlcovač vlhkosti, čili jako vysoušecí činitel, a vyvolává svědění očí, pálení v krku, astma, alergie, krvácení z nosu a do plic. Baryum je velmi škodlivé.

V USA je technicky zodpovědným kontrolním orgánem EPA (Agentura pro ochranu životního prostředí) a tam nahoře, kde sněží, je to Environment Canada. Nicméně, EPA ani EC baryum nikdy neklasifikovaly jako kancerogen, v tomto ohledu dokonce nikdy ani nebyly provedeny žádné studie jeho vlivu na lidi. Na seznamu riskantních exhalátů kupodivu nenajdeme ani aluminium... Jenže ouha – stačí nahlédnout do libovolného seznamu nebezpečných látek a najdete zde baryum opatřené zřetelným varováním: „POZOR! POŽITÍ MŮŽE MÍT SMRTÍCÍ DŮSLEDKY!“ a je proto právem zařazeno do kategorie 3 – PRUDKÝ JED.

„Hej! Lidičky, vytáhněte ze skříní plynové masky a gumové rukavice, chemici nás zvou na piknik!“

V těchto seznamech ovšem najdete něco, co vzbuzuje úžas: v kolonce týkající se toxicity pro životní prostředí stojí: „žádné informace“... nic! Smrtonosné účinky barya přetrvávají v životním prostředí dvacetkrát déle, než u nejhorších známých organických pesticidů na bázi chlóru (jak sdělil R. Mike Castle, autorizovaný národní revizor pro environmentální rizika v soukromém rozhovoru).

Tak oč tady jde? Je v tom prostě jen nepořádek? Ve skutečnosti ne. Nikdo, kdo umí jen trochu číst, by totiž nebyl tak nezodpovědný, aby záměrně uvolňoval baryum (stejně jako například cyankáli) do ekosystému. Tedy až dosud.

Bezvodý monoxid barya vytvoří při reakci s vodou hydroxid barnatý (známý jako rozpustná baryová sůl) a přitom se uvolňuje spousta tepla. A kde je teplo, je i oheň.

Zkusme si to všechno dát pěkně dohromady

Titulek vědecké zprávy zveřejněné 17. února 2002 agenturou UP oznamuje: „Znečištění ovzduší brání tvorbě dešťových srážek“ – protože vodní částice jsou příliš malé na to, aby mohly vytvořit hezky tučné dešťové kapky - „z mraků, které se vytvoří v takovém prostředí jen stěží zaprší.“ Drobounkým částicím rozptýleným v ovzduší se odborně říká „aerosoly“, a jelikož jsme jim dlouhodobě vystaveni „stávají se závažným environmentálním rizikovým faktorem ovlivňujícím úmrtnost na

kardiopulmonární choroby a rakovinu plic" (Journal of the American Medical Association). Dost špatné zprávy pro lidstvo...

Začíná to být stále horší i pro zemi

Třetina Spojených států, včetně obrovských oblastí kanadských prérií, protrpěla akutní sucha nejhorší za spousty let. Řeky doslova vysychaly a vodní nádrže zaznamenaly rekordně nízké hladiny. Výjimečný stav kvůli suchu musel deklarovat i stát New York. Montana byla oblastí, ve které byl oficiálně vyhlášen stav ohrožení vyprahlostí. A co víc - OSN upozorňuje na krutý globální nedostatek vody okolo roku 2025.

Zpět do laboratoře

Baryum má mnohem nižší „specifické teplo“ (0,19) v porovnání se vzduchem (1,003) a vodou (4,184). Deponováním barya do vyšších nadmořských výšek lze docílit nárůstu teploty atmosféry - vzduch v této oblasti začíná být horký a vysušený.

Proč by to někdo chtěl dělat? Zeptejte se vojáků! Kosmické ozbrojené síly USA hodlají „s využitím dnes vyvíjených technologií... do roku 2025 (důvěrně známé datum...) „opanovat počasí“. „Vývoj těchto technologií se koncentruje na jejich válečné využití“. (Článek „The Weather as a Force Multiplier“ - Počasí jako multiplikátor vojenské síly, srpen 1996).

V kolonce „DEGRADACE NEPŘÁTELSKÝCH SIL“ nalezneme mezi ostatními nechutnými možnostmi i tuto: „Zastavení srážek - navození sucha“. Nikoho asi nepřekvapí, že čerstvé důkazy ležely, jako vždy, na polici v Ministerstvu obrany. Technici pracující v Teslově centru na letecké základně Wright Patterson v ohijském Daytonu ve vzorcích atmosféry bez vší pochyby identifikovali aluminium, baryum, polymerová přediva založená na monoakrylátech melanin-etylenglykolu a jiné těžké kovy, užívané už mnoho let ve velkém rozsahu v rámci projektů modifikujících počasí (R. Mike Castle).

Odporná umělá pavučina

A zde máme druhou polovinu obloženého chlebičku: DYN-O-gel. Zní to sice jako název produktu nějaké firmy na cukrovinky, ale ve skutečnosti jde o obchodní název zřetězeného vodnatého polymeru, na nějž jakýsi Peter Cordani získal před pár lety US patent 6,315,213, který po rozptýlení do bouře vytváří rosolovitou substanci „což připraví mraky o schopnost nést a vytvářet déšť“. Když jde o pěkné počasí, volejte O-Matic!

Kdybyste si tehdy zašli na ryby do Florida Bay, pravděpodobně byste i vy vylovili něco těch „plovoucích želatinových kuliček a nitek podobných pavoučím vláknům“. Posléze začali rybáři lovcí v Mexickém zálivu podávat zprávy o oblasti mrtvé vody o velikosti jezera Athabasca, již začali říkat „černá voda“. O tři měsíce později, u Key West, našli potápěči protáhlou stopu plnou odumřelých a umírajících mořských hub, nicméně na příčinu této devastace nenašli žádnou odpověď. Nikdo z

bezradných mořských biologů zřejmě nečetl časopis Womans' World (Svět žen), kde článek v březnovém 19. čísle pyšně oznamoval, že floridská výzkumná firma vynalezla „prášek, který nám poskytne každodenní perfektní počasí“, a že tato povětrnostní droga už byla v přísně utajeném testu rozptýlena nad bouří vojenskými letadly. Mluvčím společnosti není nikdo jiný, než - Peter Cordani. Použitý produkt: DYN-O-gel. Populistický reklamní slogan jeho firmy zní: „Budeme nejen chránit životy milionů, ale také jejich volný čas“.

Nejpravděpodobnějším vysvětlením výskytu „černé vody“ je, že při reálných testech bylo v prostředí hurikánu rozptýleno do atmosféry dostatečné množství gelu, aby úplně vyhubilo mořský život pod ním. Co vyneseme nahoru, musí opět spadnout... A co na ten zázračný produkt říká lidské dýchání?

Mike Castle komentuje působení těchto jemných pryskyřičných akrylátových prášků, které doslova odsávají veškerou vlhkost z plic a současně je zalepí, dvěma slovy: „Extrémně toxické!“ Nedoporučitelné.

V čem je hlavní problém? Stejně jako u vzduchem neseného barya a dalších těžkých kovů ani zde zatím nejsou k dispozici žádná hodnocení, ba ani odhady dopadu tohoto produktu, nebo jakéhokoliv jiného druhu chemických prostředků užívaných k manipulaci počasí, na životní prostředí.

Jakým právem to tedy rozprašují po nebi?

Pozorujte nebe! Hledejte spojitosti.
Sledujte patenty. Čichejte pachy ve vzduchu. Ochutnávejte vodu.
Odhalujte jejich pohádky a lži. Říkejte to každému.

Pravdu nechrání žádný copyright.

S díky panu Jiřímu Wojnarovi za povolení publikovat materiály z jeho stránek!

Obrázky jsou uvedeny v [původním článku](#); následující snímek podivné oblohy jsem pořídil 1.10. 2005 poblíž Znojma (na tzv. Olověné hoře).

JL

Zdroje výchozího článku

- <http://www.robertghostwolf.com/chemtrails.htm>
- <http://www.dynomat.com/storm.shtml>
- <http://www.aoml.noaa.gov/hrd/tcfaq/C5d.html>
- <http://www.newsday.com/news/weather/hurricane/sns-hc-51701quirky.story?coll=sns-hurricane-headlines>
- <http://www.anomalies-unlimited.com/Chemtrails/Dyn-O-Gel.html>
- <http://www.dynonobel.com/NR/rdonlyres/5CB4CF84-D162-484E-882C-9128E51DA782/0/1096Dynogel.pdf>
- http://www.newscientist.com/news/news.jsp?id=ns99991101&lpos=related_article3
- http://www.hurricaneville.com/latest_research.html
- <http://www.business2.com/b2/web/articles/0,17863,514300,00.html>
- <http://techrepublic.com.com/5100-6228-5313398.html>

Další zdroje - doplněno 2.2. 2006 (JL)

- <http://www.anomalies-unlimited.com/Chemtrails.html>
- <http://www.bariumblues.com/>
- <http://educate-yourself.org/ct/>
- <http://www.geocities.com/canadianchemtrails/>
- <http://goodsky.homestead.com/files/index.html>
- <http://groups.yahoo.com/group/chemtrailtrackingusa/>
- <http://www.hereinreality.com/chemtrails/>
- <http://www.chemtrailcentral.com/>
- <http://www.chemtrails.de/>
- <http://www.chemtrails.ch/>
- <http://www.chemtrails.nl/>
- <http://www.chemtrails-info.de/>
- <http://www.chemtrails-france.com/>
- <http://www.nmsr.org/chemtrls.htm>
- <http://www.presenting.net/cts/cts.html>
- <http://www.rense.com/politics6/chemdatapage.html>
- <http://www.willthomas.net/Convergence/Weekly/Chemtrails.htm>
- http://www.weatherwars.info/index.php?category_id=4&parent_id=0

Na Internetu si najdete spoustu dalších odkazů sami. Jak je vidno, mají leckteré země o této problematice své národní stránky. U nás nebýt pana Wojnara, jsme 100 let za opicemi. O to víc člověka rozčaruje, když mezi reakcemi čtenářů na jistém serveru reaguje jeden respondent na dotaz čtenářky - o co vlastně jde a co to chemtrails znamená - slovy: *Nikdy jsem o tom neslyšel. Je to blbost.* Jak příznačné pro diskuse na webu a jak příznačné pro nazírání lidí na podobné problémy. Že by se sprejování dařilo?

V jiném článku na stránkách WM magazínu se dočtete spoustu zajímavostí o státním školství; mimo jiné:

Roku 1889, před zhruba 100 lety, byla úroda připravena k sklizni. V tomto roce mohl

William Torrey Harris, US vládní zmocněnec pro vzdělávání, železničního magnáta Collise Huntingtona ujistit, že „americké školy jsou vědecky dimenzovány tak, aby bylo zabráněno poskytování zbytečně velkého vzdělání“. „Průměrný Američan se musí pokorně spokojit se svou životní rolí,“ řekl komisař, „protože se nebude ani pokoušet přemýšlet o jiném postavení.“

A o to přece jde - na jedné straně hrstka mocných a na straně druhé armáda poslušných a nepřemýšlejících lidí (?) tvorů (?) biorobotů (?).

Převzato z WM magazínu pana Jiřího Wojnara

Zdroj: http://druidova.mysteria.cz/ZDRAVA_VYZIVA/Chemtrails.htm